

1983

Stanislav Judl (1951 – 1989)

Vozataj, (1983 – 1984)

Stanislav Judl se v letech 1982 – 1983 zabýval malbou a objekty lineární šedé linie, v níž rozpracovával motiv lidské bytosti uvězněné v kuželovitém proudu energie a hledající cestu, jak z něho vykročit. V roce 1983 vznikl obraz **Vozataj**, držený v černošedé barevnosti, v níž lidské torzo touží překonat předivo linií, jež ho uvěžňuje. Autor zde skrze vizuální prvky – kolečka primitivního vozíku, naddimenzované lidské nohy, hypertrofovanou podobu pozvednutých paží a již zmiňovanou monochromní barevností – akcentuje pocity mentální spoutanosti a nemožnosti překonat daný stav. Jakoby zde zazníval podtón společenské situace, v níž se nacházel nejenom autor, ale i celá duchovní a umělecká sféra v totalitním Československu.

Stanislav Judl byl velmi solitérním umělcem. Na pražskou akademii se dostal napoprvé v roce 1970, přesto ho ve společnosti studentů neopouštělo vědomí určité izolovanosti. V roce 1980 spolu s architektem Petrem Kovářem inicioval soukromou konfrontační výstavu nejmladších absolventů AVU.

Vždy mu bylo blízké téma krutě viděné intimity; tak se představil na společné výstavě s Ivanem Kafkou v Kostelci nad Černými lesy nebo na první samostatné výstavě v roce 1982 v Makromolekulárním ústavu v Praze.

Stanislav Judl byl autorem velmi poctivého přístupu k řemeslu. Zabýval se studiem uměleckých slohů. Zapojováním jejich určitých segmentů do malířské tvorby se řadil k průkopníkům nového postmoderního uvažování, etablojícího se v českém umění v 80. letech 20. století.